

35 - Bygga tro

Innehåll

- Reflektioner över profetens biografi, avsnitt 35
 - Bygga tro
 - "Men den som fruktade att stå inför sin Herre och avstod från att följa hans begär, då skall Paradiset vara hans tillflykt."
 - Och vad kommer den att vara värd i jämförelse med uppståndelsens dag, som är femtiotusen år lång?
 - Och vad kommer det att vara värt jämfört med det eviga livet som aldrig slutar i himlen eller helvetet?
 - "Den som tas bort från Elden och släpps in i Paradiset har sannerligen uppnått framgång."
 - "Sannerligen, för den rättfärdige finns det uppnåelse (31) Trädgårdar och vinrankor (32) Och fylliga flickor i samma ålder (33) Och en bägare som flödar över."

Reflektioner över profetens biografi, avsnitt 35

Bygga tro

I Guds, den Nådigastes, den Barmhärtigastes namn, och må böner och frid vare över vår mästare Muhammed och över hans familj och följeslagare . Vi fortsätter att sitta vid Muhammeds bord, må Gud välsigna honom och

ge honom frid.

Förra gången började vi prata om den utbildningsplan som den älskade profeten, må Gud välsigna honom och ge honom frid, använde för att uppfostra sina följeslagare. Från hans skola togs denna unika generation ut som spred och stödde denna religion i världens fyra hörn. Vår profet, må Gud välsigna honom och ge honom frid, lade trons grundsten, på vilken alla religionens regler senare skulle byggas, och på vilken alla profeter och budbärare före honom följde.

Profeten, frid och välsignelser vare över honom, började med att plantera trons frön och etablera trons grundläggande struktur, långt ifrån filosofins och teologins komplexitet, på ett lätt och okomplicerat sätt genom verser spridda över hela detta universum, synliga för alla, förstådda av gamla och unga, lärda och okunniga, och alla slags människor.

Sändebudet, må Gud välsigna honom och ge honom frid, etablerade sanningen om monoteismen i sina följeslagares hjärtan genom kunskapen om Gud, Hans makt, Hans välsignelse, Hans namn och egenskaper. Således blev Gud den Allsmäktige stor i deras hjärtan, och Hans välbehag blev deras mål, och deras hjärtan fylldes av monoteismens betydelser och renades från all polyteism. Precis som han, må Gud välsigna honom och ge honom frid, etablerade kunskapen om Gud och Hans enhet, fokuserade han på livet efter detta och de medföljande scenerna i livet efter detta på livets resa. Således var de mekkanska kapitlen i Koranen fulla av skildringar av livet efter detta, dess fador, dess uppgörelse och dess belöning.

Profeten (frid och välsignelser vare över honom) uppmärksammade ofta sina följeslagare på vad Gud den Allsmäktige hade förberett för de troende i livet efter detta och förklarade att detta världsliga liv bara är det första stadiet, följt av det mellanliggande livet (Barzakh), och sedan det slutliga livet, som leder antingen till paradiset eller helvetet. Han (frid och välsignelser vare över honom) betonade att en persons framtid i livet efter detta formas av deras handlingar i detta liv genom tro och rättfärdiga gärningar. Detta ledde till att följeslagarna (må Gud vara nöjd med dem) granskade sina samveten och granskade sitt uppförande och sina handlingar. Gud den Allsmäktige säger: "Den vars vågskål är tung [med goda gärningar] kommer då att leva ett behagligt liv. Men den vars vågskål är lätt [med goda gärningar] kommer att leva i helvetet."

Avgrunden

”Men den som fruktade att stå inför sin Herre och avstod från att följa hans begär, då skall Paradiset vara hans tillflykt.”

Under de första åren av kallelsen till islam, när Quraysh skadade, torterade och förtryckte de svaga muslimerna, brukade Profeten, frid och välsignelser vare över honom, påminna dessa följeslagare om att dessa smärtor och plågor snart skulle försvinna så snart de gick till livet efter detta. Profeten, frid och välsignelser vare över honom, sade till Yasirs familj: ”Ha tålamod, O Yasirs familj, ty er belöning är Paradiset.”

När Banu Makhzum tog ut Ammar, hans far och hans mor vid middagstid, torterade de dem i Meckas brännande hetta.

Profeten, frid och välsignelser vare över honom, brukade uppmärksamma dem på det faktum att det sanna livet finns i livet efter detta, och att detta liv inte är något annat än lek och nöje, och att all glädje och sorg, nöjen och fröjd, styrka och sjukdom i denna värld inte är något annat än illusion och hägring.

Och vad är värdet av denna värld, några decennier, vilket är en människas livslängd, jämfört med de hundratals eller kanske tusentals år som en människa kommer att leva i mellansfären (Barzakh)??!!

Och vad kommer den att vara värd i jämförelse med uppståndelsens dag, som är femtiotusen år lång?

Och vad kommer det att vara värt jämfört med det eviga livet som aldrig slutar i himlen eller helvetet?

Den som tror att det finns ett annat liv efter döden, och denna tro har etablerat sig i hans hjärta, kommer inte att se på världen med alla dess njutningar, tragedier och plågor annat än med förakt och förakt. Livet efter detta och ståndaktighet på Guds Allsmäktiges väg kommer att vara hans enda bekymmer och oro, särskilt när han ser att detta liv är den enda möjligheten att uppnå det som Gud Allsmäktige har förberett i Paradiset och vägen till evigheten för all evighet.

Därför, under de första åren av kallelsen till islam, när individer kom för att svära trohet till profeten (frid och välsignelser vare över honom) och frågade honom: ”O Guds sändebud, vilken belöning eller kompensation kommer vi att få om vi går in i denna religion, överger våra förfäders religion, offra det som är mest värdefullt för oss och uthärdar skada och lidande?” svarade han helt enkelt: ”Paradiset är ditt.” Detta är det yttersta

målet; det finns ingen jordisk kompensation, inga världsliga incitament, ingen annan motivation än löftet om paradiset och frälsning från helvetet.

"Den som tas bort från Elden och släpps in i Paradiset har sannerligen uppnått framgång."

Han, må Gud välsigna honom och ge honom frid, vill att frågan om livet efter detta ska förbli närvarande i deras hjärtan och liv.

De lever på jorden, men deras ögon är riktade mot livet efter detta.

Därför var de meckanska surorna som uppenbarades under den meckanska perioden fulla av skildringar av förhållandena i livet efter detta och scener från uppståndelsen, inklusive jordens jordbävning, himlens veckande, bergens uppblåsning, havens frambrott, solens veckande, månförmörkelsen och stjärnornas spridning.

Han, den Upphöjde, sade: "När himlen slits sönder (1) och när stjärnorna sprids (2) och när haven får sprängas fram (3) och när gravarna välts omkull."

Och Han, den Upphöjde, sade: "När jorden skakar av sin [slutliga] jordbävning (1) och jorden avbär sina bördor (2) och människan säger: 'Vad är det för fel på den?' (3) På den dagen skall den rapportera sina nyheter."

Och Han, den Upphöjde, sade: "Den slående olyckan (1) Vad är den slående olyckan (2) Och vad skall låta er förstå vad den slående olyckan är? (3) På den dag då mänskligheten skall vara som spridda malar (4) Och bergen skall vara som kardad ull (5) Då skall den vars fjäll är tunga (6) leva ett behagligt liv (7) Men den vars fjäll är lätta (8) skall vara avgrundens tillflykt."

"När solen viks upp (1) och stjärnorna slocknar (2) och bergen sätts i rörelse (3) och dräktiga kameler försummas (4) och vilda djur samlas (5) och haven sätts i brand (6) och själarna paras ihop (7) och den levande begravda flickan tillfrågas (8) för vilken synd hon dödades (9) och skriftrullarna vecklas ut (10) och himlen skalas bort (11) och helvetet upptänds (12) och paradiset bringas nära (13) då kommer varje själ att veta vad den har fött fram."

"När himlen öppnas (1) och den lyssnar till sin Herre och är förpliktigad (2) Och när jorden sträcks ut (3) och den kastar ut allt som finns i den och blir

tom (4) och den lyssnar till sin Herre och är förpliktigad (5) O mänsklighet, sannerligen arbetar ni för er Herre med [stor] ansträngning, och ni kommer att möta Honom."

Anledningen till detta är att ständigt påminna muslimer om dessa förhållanden och scener i livet efter detta, så att de kan fungera som bromsar och återhållsamheter för att reglera beteende och motivera goda gärningar och uthållighet i dem, och så att dessa kapitel alltid kan vara närvarande i själarna när en person vaknar, somnar och rör sig.

Det är sällsynt att hitta en mekkansk sura som inte nämner vissa aspekter av uppståndelsens dag, de välsignas villkor, de straffas villkor och hur människor kommer att samlas och dömas, till den grad att läsningen av dessa suror nästan får en att se uppståndelsens dag med egna ögon.

Några av de tidiga muslimerna sade: "Den som vill se Uppståndelsens dag med egna ögon, låt honom läsa: 'När solen är uppvikt (1) och när stjärnorna faller.'"

De ädla surorna kom med en beskrivning av paradiset, och detta hade en underbar effekt på följeslagarnas själar. Den Allsmäktige, ära vare Honom, beskrev många slags fröjder i paradiset, men vad Gud, ära vare Honom, har dolt för oss av fröjder kan inte begripas av sinnen. Han, ära vare Honom, sade: "Ingen själ vet vad som har varit dolt för dem av tröst för ögonen som belöning för vad de brukade göra."

Och Han, den Upphöjde, sade: "För dem som har gjort gott är den bästa belöningen och ännu mer."

Och denna ökning är synen av Guds ansikte. De troende har inte fått något mer älskat för dem än synen av sin Herre, Välsignad och Upphöjd är Han. "Sannerligen, de rättfärdiga skall vara i trädgårdar och floder, på en hedersplats nära en Härskare, Fullkomlig i Förmåga."

"Sannerligen, de rättfärdiga skall vara i lycksalighet, och sannerligen, de onda skall vara i helvetet."

**"Sannerligen, för den rättfärdige finns det uppnåelse (31)
Trädgårdar och vinrankor (32) Och fylliga flickor i samma ålder
(33) Och en bågare som flödar över."**

Den vackra skildringen av paradiset är viktig för återupplivandet av nationer, familjer och samhällen. När bilden av paradiset lever i nationens

medlemmars själar, drivs de att behaga Gud den Allsmäktige, och de erbjuder det som är dyrbart och värdefullt, och de gör sig av med svaghet, lathet och hat mot döden, och enorma energier av beslutsamhet, uthållighet och arbete för Guds religion exploderar i deras själar, och de offerar sig själva, sina pengar och sina barn för Hans njutning.

Koranen begränsade sig inte till att beskriva paradiset och uppmuntra människor med vad Gud den Allsmäktige har förberett däri för de troende i adressen till människan, utan den använde metoden med skrämsel och hot och kombinerade uppmuntran och skrämsel så att tjänaren skulle vara rädd och hoppfull och förbli försiktig med att begå synder.

Gud den Allsmäktige beskrev Helvetet, dess invånares mat och dryck, deras kläder, dess djup, dess mörker, dess hetta, dess flammande eld och dess bittra kyla, så att detta skulle avskräcka själar från deras fel och korruption och motivera dem att skynda sig mot framgång och vägledning.

Detta hade en stor inverkan på själarna hos Guds Sändebuds följeslagare, må Gud välsigna honom och ge honom frid.

KORANEN & SUNNAH

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)